USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci navrhovatelky: **Z. V.**, ve věci podání ze dne 25. 7. 2016, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2016, čj. 1 Na 24/2016-7,

takto:

I. Návrh na prodloužení lhůty ze dne 5. 12. 2016 **se zamítá**.

II. Kasační stížnost **se odmítá**.

III. Navrhovatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud obdržel dne 4. 11. 2016 prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě kasační stížnost, kterou se navrhovatelka (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení usnesení krajského soudu označeného v záhlaví. Krajský soud svým usnesením odmítl podání stěžovatelky označené jako „*Žaloby proti rozhodnutí žalované ve věci dávky pomoci v hmotné nouzi*“ poté, co nereagovala na výzvu krajského soudu k doplnění a opravení svého podání. Součástí kasační stížnosti byla též žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Těmto žádostem NSS nevyhověl, neboť po předběžném posouzení věci dospěl k závěru, že návrh nemůže být zjevně úspěšný. Právní pomoc žádného advokáta totiž nemůže zvrátit následek toho, že stěžovatelka v řízení před krajským soudem neodstranila vady svého podání, ač byla dostatečným způsobem poučena jak, v jaké lhůtě a s jakými následky v případě, že tak neučiní řádně. Tuto skutečnost oznámil NSS stěžovatelce usnesením ze dne 24. 11. 2016 a poučil ji, že pokud i přesto dále trvá na projednání svého návrhu, bude povinna sama hradit náklady na soudní poplatek a na advokáta. Současně soud stěžovatelku vyzval ke splnění těchto povinností a stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu 2 týdnů od doručení výzvy.

Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku a k doložení plné moci udělené advokátu bylo stěžovatelce doručeno dne 2. 12. 2016. Lhůta ke splnění těchto podmínek řízení uplynula v souladu s pravidly počítání lhůt dle § 40 odst. 2 s. ř. s. dne 16. 12. 2016. Stěžovatelka reagovala na výzvu přípisem ze dne 5. 12. 2016, v němž požádala soud o prodloužení lhůty, protože se hodlá obrátit na Českou advokátní komoru se žádostí o bezplatnou právní pomoc nebo o bezplatné určení advokáta, který by jí pomohl správně

zformulovat žalobní návrhy. Z obsahu podání stěžovatelky je zřejmé, že nemůže doložit splnění podmínek řízení, ale chce v řízení pokračovat i přesto, že ji NSS upozornil na to, že nebude úspěšná. Dále se z podání jeví, že stěžovatelka zatím nepodala žádost o bezplatné určení advokáta. Pro účely prodloužení lhůty lze však jen stěží předem odhadovat, kdy tuto žádost podá, resp. kdy komora o žádosti rozhodne a jak; jinými slovy vyvstává otázka, jaká nová lhůta by byla pro požadované účely reálně splnitelná (NSS zde zcela pomíjí možnost, kdy by komora žádosti nevyhověla).

Nic to nemění na již vysloveném závěru, že i kdyby komora stěžovatelce určila advokáta v relativně krátké lhůtě, nemohl by advokát jakkoliv ovlivnit její úspěch v této věci. Rozhodnutí o kasační stížnosti se totiž neodvíjí od složitých úvah, ale vychází z jednoznačného znění zákona, které nepřipouští jiný výklad: žalobní podání mělo vady, stěžovatelka vady neodstranila ani za pomoci soudu a bez toho nemohl soud dále pokračovat v řízení, proto její podání odmítl. V takovém případě by vyhovění žádosti stěžovatelky o prodloužení lhůty bylo čistě formálním úkonem, který by navíc nemusel naplnit svůj účel, pokud by v již prodloužené lhůtě komora nepřidělila stěžovatelce advokáta. Vyhovět žádosti by znamenalo jen neúčelně prodlužovat soudní řízení. Proto NSS zamítl stěžovatelčin návrh na prodloužení lhůty k doložení zastoupení v řízení o kasační stížnosti.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.* Vzhledem k tomu, že stěžovatelka nevyhověla ani výzvám tohoto soudu a jasně dala najevo, že jim ani ve stanovené lhůtě nevyhoví, jsou zde nedostatky, které přes výzvu soudu nebyly odstraněny, a nelze proto v řízení pokračovat. Proto soud kasační stížnost odmítl.

Závěrem lze stěžovatelce znovu doporučit, aby v případě, že se bude v budoucnu chtít bránit proti rozhodnutí nebo činnosti správních orgánů, vyhledala právní pomoc (s ohledem na značnou složitost právní úpravy dávek v hmotné nouzi) s dostatečným předstihem, nikoliv teprve v řízení o mimořádném opravném prostředku u NSS (tj. v posledním stupni řízení).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. ledna 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu